

Just Listen
Records

Dances

New World Quartet

Music for a Green Planet

What if you've seen most of the jazz clubs in The Netherlands, know most of its theatres inside out and have adapted classical masterpieces to a contemporary form? These are the words of double bassist Egon Kracht (Velsen, 1966), the driving force behind many ensembles, environmentalist and visionary. Together with his wife, Noortje Braat, he is building his own sustainable and self-sufficient house in Almere. Discarded car tyres and sand are the main building materials. He feels equally at ease as a construction worker as he does as a musician.

Musical Synthesis

"In my music I try to find a synthesis between various genres", he says. "Pop, jazz, classical, contemporary, I find them all equally appealing. I love Zappa just as much as I love Bach. That's why I've founded the New World Quartet. It's an ensemble in which musical worlds meet in a new and sustainable vision of the future

of art."

Double Bass

At the age of eleven, Kracht chose the double bass as his instrument and since then he has become one with it. Renowned Dutch jazz musicians like saxophonist Dick de Graaf, drummer Pierre Courbois and saxophonist Theo Loevendie requested his services. Bassist Niko Langenhuijsen's 'Ge-meentereinigingsorkest' Vaalbleek and the Willem Breuker Kollektief were among his favourite orchestras. We find the influence of their music in many of his projects. With his adaptation of Bach's 'St. Matthew Passion' and his own 'Judas Passion' and 'Stabat Mater Stabat Pater' he caused quite a stir in the Dutch classical music scene. He is an inventor, a composer looking for new and different forms.

Dances

The music he wrote for the New World Quartet is the musical result

of all of the above: 'Dances', a musical novel with a prologue and two suites. Double bassist Kracht takes the plunge, joined by flugelhorn player Angelo Verploegen, baritone saxophonist Jan Menu and accordionist Rik Cornelissen. The opener, 'Evolutionary Tango', is a musical translation of the evolution, latched on to the pulse of the Argentinian tango: an inescapable rhythm, which feels like the heartbeat of someone in love. The flugelhorn sounds as free as a bird, and the baritone saxophone gives him a musical answer. Meanwhile, the accordion depicts the pain of daily life and the struggle for survival.

Civilization Suite

The 'Civilization Suite' starts off with the light-footed sketch 'Transitoned'. Giovanni Felice Sances's baroque dance music enters with 'Accenti Queruli'. Then the staccato 'Civilization #2' takes over and we are surprised by the introduction of John Dowland's 'Can She Excuse My Wrongs', a moment in which the minstrel

directly enters the modern age. It's an ancient song, made world-famous by Sting's performance. 'Civilization #4' brings us yet another ominous staccato. The grumpy baritone sax lashes out and gives expression to the idea that our civilization is really taking a wrong turn.

Galanthus Nivalis

The first suite felt mainly ominous, but in 'Galanthus Nivalis', Kracht seems to have taken another direction. The first part opens with positive vistas. This trend is continued in the course of the suite. There is still hope for our world, if we are willing to lead a life of sustainability.

Egon Kracht and his New World Quartet are the living musical proof of this!

Cyriel Pluimakers, July 2019.

Let's Dance!

Once upon a time, in a country not very far away, in a small town, there was a little jazz club. In the early spring of 2015 a small delegation of that little club came to me to request a concert at their venue. And since I'm not really into playing jazz anymore and didn't have a jazz band on the run, I immediately said: "YES." I was given a modest budget and a date (14 November 2015) and I started thinking about an ad hoc band and a repertoire to stir things up.

The first member of the ensemble was a no-brainer: Angelo Verploegen, trumpeter, and a favourite of mine on flugelhorn. Angelo, one of the best trumpet players by far in The Netherlands and its neighbouring countries, is the musician with whom I've had the longest musical relationship; or, to put it differently, he's the one who was able to put up with me and my music for over 35 years. Angelo is a true craftsman, who is versatile and boasts of a beautiful, full-bodied sound. In addition to Angelo I wanted another

horn player, preferably on saxophone. I found Jan Menu to be that very man. A gifted saxophonist, a specialist on the baritone saxophone and one of the most creative musicians I know. Together with Angelo he'd form a dream team, constituting a composer's pipedream.

I wanted to add a fourth instrument to the ensemble, and immediately thought of an accordion. An unusual choice in this particular line-up, especially for someone who had come to hate the accordion, mainly because many pianists think they can play the instrument simply because it's got a keyboard. Rik Cornelissen had been recommended to me. I looked him up on the internet and listened to his playing. It was fantastic, almost like a pianist, which in a way was a funny coincidence. I sent Rik a message and the rest is history. In other words, it was a successful online date.

For the repertoire I collected all kinds of pieces, let's say a generous pick from 500 years of musical history: from Renaissance music to

baroque, classical, contemporary, jazz and pop, plus some original compositions. They had to be relatively easy to play, always useful as material to improvise on and inspiring enough for the quartet's members to make it their own. We prepared the concert with a 2-hour rehearsal and went on stage, flying. It became an unforgettable night, both for the audience and the musicians. A quartet was born.

At a certain moment, Cyriel Pluimakers put me into contact with Jared and Jonas Sacks (father and son). They offered to make an album with the New World Quartet (NWQ), as the ensemble was now christened, exclusively for Native DSD, also offering us the opportunity to record in MCO-1, the room with the greatest acoustics in The Netherlands. The offer was exactly what the quartet needed to come out of hiding and for me it was a starting signal to collect new material, a series of 'dances'.

Evolutionary Tango is the most recent work, written specially for the NWQ. In an 11-minute time frame the

tango appears in many guises, including one in an odd meter, 7/4. It's a feature for all members of the quartet; it's a no holds barred, a truly modern tango ballet manifests itself.

Civilization Suite contains no less than five pieces of music, interconnected, challenging and complementing one another. Two Renaissance songs, marked by three energetic contemporary works. They are in 4/4, 3/4, 5/4, 4/4 and 7/4 respectively, featuring all kinds of Eastern and Western European folk-dance rhythms. The way in which this suite was compiled, is a prime example of how the 14 November 2015 concert was constructed.

Galanthus Nivalis takes up the second, and more romantic part of this album. It was originally a sonata, written for Noortje Braat and Jakob Klaasse (voice, violin and piano) in 2015, and arranged especially for the NWQ in 2019. The slow, dance-like piece takes on a new guise in the different line-up. Moments for improvisation have been built into it, thus shaping it differently. It makes the

piece exciting, lively and challenging. The poem 'de Dageraad' ('the Dawn') by the Flemish poet Guido Gezelle lies at the basis of the sonata. The five parts show the passing of the dawn through various stages, from dark to light, from awakening to revelation, by means of the opening of the snowdrop, the brittle white flower announcing the end of winter. All in all it's a musical story which may be lyrical at one moment and ominous on another. Bittersweet as life itself, as the dance of life.

Once again, Jared Sacks has put in a terrific performance for the NWQ, recording the music and acoustics in the best possible way, for the utmost listening pleasure. I wish you lots of pleasure and invite you to dance, if you feel like it.

Have fun listening and dancing!

Egon Kracht, Artistic Leader, New World Quartet, July 2019.

Muziek voor een groene planeet

Wat doe je als je alle jazzclubs van Nederland gezien hebt, de meeste theaters van binnenuit kent en klassieke meesterwerken in een actuele vorm gegoten hebt? Aan het woord is contrabassist Egon Kracht (Velsen, 1966), drijvende kracht achter vele ensembles, milieuactivist en visionair. Samen met zijn vrouw Noortje Braat bouwt hij ondertussen een eigen duurzaam en zelfvoorzienend huis in Almere. Afgedankte autobanden en zand vormen de hoofdelementen. Als bouwvakker voelt hij zich net zo op zijn gemak als musicus.

Muzikale synthese

“In mijn muziek ben ik op zoek naar een synthese tussen verschillende genres”, vertelt hij. “Pop, jazz, klassiek, hedendaags, het spreekt me allemaal aan. Ik hou net zoveel van Zappa als van Bach. Daarom heb ik het New World Quartet opgericht. Een ensemble waarin muzikale werelden elkaar

ontmoeten in een nieuwe en duurzame visie op de artistieke toekomst.”

Contrabas

Als elfjarige koos Kracht voor de contrabas en sindsdien is hij met het instrument vergroeid. Bekende jazzmusici als Dick de Graaf, Pierre Courbois en Theo Loevendie wisten hem te vinden. Het ‘Gemeentereinigingsorkest’ Vaalbleek van Niko Langenhuijsen en het Willem Breuker Kollektief behoorden tot zijn favoriete orkesten. Invloeden die we terugvinden in zijn vele projecten. Met zijn de bewerking van de Mattheus Passion, zijn Judaspassie en het Stabat Mater Stabat Pater schudde hij het klassieke wereldje stevig op. Een uitvinder is hij, een componist die naar andere vormen zoekt.

Dances

De muziek die hij schreef voor het New World Quartet vormt het klinkende resultaat: ‘Dances’, een muzikale roman met een proloog en een tweetal suites. Samen met

flugelhornspeler Angelo Verploegen, baritonsaxofonist Jan Menu en accordeonist Rik Cornelissen duikt contrabassist Kracht de diepte in. De opener 'Evolutionary Tango' is een muzikale vertaling van de evolutie op de puls van de Argentijnse tango, een onontkoombaar ritme dat aanvoelt als de hartslag van een verliefde. Vrij als een vogel klinkt de flugelhorn, en geeft de baritonsaxofoon een muzikaal antwoord. Ondertussen verklankt de accordeon de pijn van het dagelijkse bestaan, het overleven.

Civilization Suite

Lichtvoetig start de 'Civilization Suite' met de schets 'Transitioned'. De dansante barokmuziek van Giovanni Felice Sances doet zijn intrede bij 'Accenti Queruli'. Afgewisseld door het staccato-achtige 'Civilization #2'. Verrassend is de introductie van John Dowland's 'Can she excuse my wrongs', een moment waarop de minstreel rechtstreeks de moderne tijd binnenstapt. Een oude song die onder meer door de uitvoering van

Sting wereldbekendheid kreeg. Een dreigend staccato vinden we weer in 'Civilization #4'. De korzelige baritonsaxofoon pakt woest uit en geeft uiting aan de gedachte dat we als beschaving echt op de verkeerde weg zijn.

Galanthus Nivalis

Sprak in de eerste suite vooral de dreiging, in 'Galanthus Nivalis' lijkt Kracht een andere weg in te slaan. Het eerste deel opent met een positief vergezicht. Een trend die in het verdere verloop van de suite wordt voortgezet. Er is nog hoop voor onze wereld, mits we bereid zijn om ons leven duurzaam in te richten.

Egon Kracht is daar met zijn New World Quartet de beste muzikale illustratie van!

Cyriel Pluimakers, juli 2019.

Let's Dance

Er was eens in een land hier niet ver vandaan, in een klein stadje, een jazzclubje. En het was in het vroege voorjaar van 2015 dat een kleine afvaardiging van dat clubje bij mij op bezoek kwam met de vraag of ik bij hun een concert wilde verzorgen. En aangezien ik weinig op heb met het spelen van jazz en al helemaal geen jazzband on the run had, was het antwoord direct: "JA." Ik kreeg een piepklein budgetje en een datum (14 november 2015) en begon te mijmeren over een ad hoc bandje met een repertoire waarmee we de boel eens flink konden opfrissen.

Een eerste lid van het ensemble lag zeer voor de hand: Angelo Verploegen, trompettist, en voor mij favoriet op flugelhorn. Angelo, hoe dan ook een van de beste trompettisten van Nederland e.o. is degene met wie ik de langste muzikale samenwerking heb opgebouwd, of anders gezegd, degene die het al ruim 35 jaar volhoudt met mij en mijn muziek. Angelo is een ambachtelijk speler die van vele markten

thuis is, met een prachtige, volle toon. Naast Angelo wilde ik een tweede blazer, het liefst op saxofoon. Die vond ik in de persoon van Jan Menu. Begenadigd saxofonist, specialist op de baritonsaxofoon en een van de creatiefste musici die ik ken. Samen met Angelo een wereldkoppel waarbij je als componist je vingers kunt aflikken.

Ik wilde nog een vierde instrument in het ensemble en dacht aan een accordeon. Een ongebruikelijke keus voor een dergelijke bezetting, en een opmerkelijke keus voor iemand die een hekel had gekregen aan accordeon, doordat veel pianisten denken dat ze accordeon kunnen spelen, waarschijnlijk omdat het ook een toetsenbord heeft. Nu had ik al eens goede verhalen gehoord over Rik Cornelissen. Ik vond hem op internet en luisterde naar zijn spel. Fantastisch, bijna pianistisch en dat was dan wel weer een grappige bijkomstigheid. Ik stuurde Rik een bericht en de rest laat zich raden. Een geslaagde internetdate dus.

Voor het repertoire verzamelde ik

allerhande stukken muziek, laten we zeggen een flinke greep uit 500 jaar muziekgeschiedenis; van Renaissance naar barok, klassiek, hedendaags, jazz en pop en wat nieuw werk van eigen hand. Niet te ingewikkeld om te spelen, altijd waardig om bij te improviseren en inspirerend genoeg voor de kwartetleden om het naar hun hand te zetten. We bereidden het concert voor met een repetitie van 2 uurtjes en gingen 'vliegend' het podium op. Het werd een avond om nooit te vergeten, zowel voor publiek als spelers. Een kwartet was geboren.

Op een goed moment raakte ik via Cyriel Pluimakers in contact met Jared en Jonas Sacks (vader en zoon). Zij boden het inmiddels tot New World Quartet (NWQ) gedoopte ensemble aan een 'album' te maken, exclusief voor NativeDSD/Just Listen Records, met de mogelijkheid op te nemen in MCO-1, de zaal met de mooiste akoestiek van Nederland. Het aanbod was precies wat het kwartet nodig had om uit z'n schulp te kruipen en voor mij het startschot om nieuw werk

te verzamelen, een nieuwe collectie 'dansen'.

Evolutionary Tango is het meest recent, speciaal voor het NWQ geschreven werk. In een tijdsbestek van nog geen 11 minuten komt de tango in vele gedaanten langs inclusief een onregelmatige in 7-kwartsmaat. Het is een feature voor alle kwartetleden; alle registers worden opengetrokken en een waarlijk modern tangoballet openbaart zich.

Civilization Suite is niet minder dan een vijftal muziekstukken die op een of andere manier aan elkaar verbonden zijn, aan elkaar gewaagd of elkaar aanvullen. Twee Renaissance-liederen gemarkeerd door drie energieke hedendaagse werken. Respectievelijk in 4, 3, 5, 4 en 7-kwartsmaat, in alle mogelijke Oost- en West Europese volksdansen. De manier waarop deze suite is samengesteld is een schoolvoorbeeld van hoe het concert van 14 november 2015 werd vormgegeven.

Galanthus Nivalis is het tweede en romantischer deel van dit album.

Oorspronkelijk een sonate uit 2015 geschreven voor Noortje Braat en Jakob Klaasse (zang, viool en piano), in 2019 speciaal bewerkt voor het NWQ. Het traag dansante stuk krijgt met de andere bezetting nieuwe contouren. Momenten van improvisatie zijn ingebouwd waardoor het geheel andere wendingen krijgt. Het maakt het stuk spannend, levendig en uitdagend.

Aan de grondslag van de sonate ligt het gedicht 'de Dageraad' van de Vlaamse schrijver Guido Gezelle. De vijf delen belichten het verloop van de dageraad in de diverse stadia van donker naar licht, van ontwaken naar openbaring aan de hand van het opengaan van het sneeuwkllokje, het frêle witte bloempje dat het einde van de winter aankondigt. Alles bij elkaar een muzikaal verhaal wat dan weer lyrisch, dan weer dreigend klinkt. Bitterzoet als het leven, de dans om het bestaan.

Jared Sacks heeft wederom een fantastische prestatie geleverd door het NWQ, de muziek en akoestiek optimaal vast te leggen voor een ultiem

luistergenot. Ik wens u daarbij veel plezier en nodig u graag uit om een dansje te wagen.

Veel luister- en dansplezier!

Egon Kracht, artistiek leider, New World Quartet, juli 2019.

©2019 Just Listen Records

Producers

C. Jared Sacks, Jonas C. Sacks

Label manger

Sjoerd Vriesema

Recording engineer

C. Jared Sacks

Mastering engineer

Tom Caulfield

Cover photography

Patrick Kool

Booklet photography

Jonas Sacks

Translation

Herman te Loo

Recording location

MCO, Hilversum the Netherlands

Recording date

1 and 2 May 2019

Microphones

Bruel&Kjaer 4006, Schoeps, AKG

A/D Converter

DSD256 Horus, Merging Technologies

Amplifiers

Van Medevoort, Holland

Cables

van den Hul

Mixing board

Rens Heijnis, custom design

Editing software

Pyramix, Merging Technologies

Mastering room speakers

Grimm LSi

*This music is available in its original recording
resolution as download from NativeDSD.com*

Just Listen Records thanks:

Floor van der Holst, Ted Brady,
Brian Moura, Bill Dodd

The New World Quartet – Dances

01 – Evolutionary Tango 10:30

Civilization Suite

02 – Transitioned 2:25

03 – Accenti Queruli * 6:06

04 – Civilization #2 5:21

05 – Can she excuse my wrongs ** 2:52

06 – Civilization #4 2:25

Galanthus Nivalis

07 – #1 3:36

08 – #2 3:43

09 – #3 4:34

10 – #4 6:15

11 – #5 3:26

Total time: 51:29. Composed by Egon Kracht, except where indicated
*composed by Giovanni Felice Sances **composed by John Dowland

The New World Quartet is **Angelo Verploegen** on flugelhorn,
Jan Menu on baritone saxophone, **Rik Cornelissen** on accordion
and **Egon Kracht** on double bass.